

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД –ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Изх.№ СДН-02-89
Дата: 02.05.2017г.

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ

Относно: Поставени въпроси от Български институт за правни инициативи
с вх. № ВСС-664/26.04.2017 година.

На основание чл. 9 ал. 2 от Правилата за избор на административни ръководители на органите на съдебната власт по чл. 167, ал. 1, т. 2 – 4 от ЗСВ, приложено Ви изпращам отговори на посочените по-горе въпроси.

По въпрос № 1 – Практиката на функциониране на постоянно действащи състави съществува във всички съдилища, в които делата се разглеждат с участието на повече от един съдия. Постоянни състави съществуват в окръжните, апелативните съдилища, ВКС и ВАС и тази практика не е самоинициатива на съдиите от Административен съд Велико Търново. Поради това поставения от Вас въпрос би бил относим към всички административни ръководители на посочените от мен съдилища. По никакъв начин съществуването на тази практика не елиминира принципа на разпределяне на делата, съгласно чл. 157, ал. 2 от АПК и не може да се приеме, че съществува някакъв вид специализация чрез нейното прилагане.

По въпрос № 2 – За да отговаря точно на въпроса Ви, първоначално следва да посоча, че явно в концепцията си аз не съм се изразил достатъчно добре, и Вие не сте ме разбрали правилно, за което съжалявам. Специализация по материя на разглежданите дела в Административен съд Велико Търново не съществува. Всички съдии разглеждат дела в първоинстанционни и като членове на касационни състави. Не съществува практика един съдия да участва само в разглеждане на касационни дела, а друг само в първоинстанционни такива. Именно за това считам, че Вие не сте разбрали правилно това, което съм искал да посоча, а това отчитам като моя грешка. Не съществува никакво неравностойно третиране между отделните състави, било то едночленни, или тричленни, тъй като всички съдии участват в разпределението на всички дела, с изключение на тези, които са от изключителната компетентност на председателя или на определен от него съдия, както напр. делата по жалби за бавност и делата с искания по чл. 304 от АПК. Последните са се разглеждали винаги само от председателя. Надявам се, че с отговорът си по този начин съм дал възможност да изясните по-добре съществуващото при нас положение.

По въпрос № 3 – След като нормативните разпоредби не визират брой участници в един конкурс, за да бъде процедурата законосъобразна, то тези конкурси са редовни и се провеждат като такива. Още повече не съществуват и нормативни изисквания, които да задължават органа, провеждащ конкурса, да класира единствения участващ кандидат. Моят личен опит, като юрист, явявал се на много конкурси сочи, че малко кандидати има за неатрактивни длъжности и места, или там където има повече работа и/или повече проблеми.

На въпрос № 4 – Да, аз работя в системата на административното правораздаване вече 10 години, а се занимавам с административно право от 18 години. Системата на административното регулиране е най-динамично променящата се част от системата на правно регулиране в една страна изобщо, поради което промените и реорганизацията в тази част на съдебната система винаги ще се различават в известна степен от тези, които са приложими по отношение на пример на тази част от съдебната система, която разглежда наказателни или граждански дела. По въпроса както трябва да бъде оптимизирано и подобро, може да се говори много и да се дават много идеи, но реформата в административното правораздаване трябва да следва в някакви рамки и да държи сметка до голяма степен за общата реформа в администрацията, която се извършва в страната. В противен случай цялата система на държавната власт ще бъде дебалансирана. Типичен пример за това ще бъде, ако системата на администрацията /органите на изпълнителната власт/ се стреми към централизация, а по отношение на административното правораздаване е налице обратния процес. Ето защо реформата в административното правораздаване не може да остане само в рамките на реформата в съдебната власт. Поставеният въпрос, като цяло изисква по-задълбочен и подробен отговор, който за съжаление не мога да дам в рамките на настоящото изложение.

По въпрос № 5 – Според мен кандидатът за длъжност „Председател на ВАС“ следва да притежава освен добри юридически познания и високи нравствени качества, управленски опит, организационни и комуникативни умения, да спазва принципните на толерантност диалогичност, отговорност спрямо поставените задачи и колегите си, но и възможността и способността твърдо да отстоява принципите и интересите на ръководената от него част от съдебната система. В този смисъл, аз смятам, че качествата му като управленски талант, ръководен потенциал, умение за диалогичност и поемане на отговорност са преимуществени спрямо общо относимите към всеки един съдия такива.

По въпрос № 6 – Желателно е кандидатите да имат такава позиция и тя да е достъпна за голяма част от юридическата общност или от поне от административните съдии. Както посочих в отговорът на предходния въпрос, считам, че кандидатът следва да има ясно изразена визия за бъдещето и твърда убеденост в начините по които ще я отстоява и реализира.

По въпрос № 7 – Според мен би било желателно, тъй като това ще му даде възможност за по-голяма визия и преценка на проблемите на тази система, но не е задължително. В различни периоди от развитието на една система са необходими различни типове ръководители. Основното в случая както подчертах и в предходните два отговора е, нуждата от визия за развитието и управленски потенциал, който е свързан не само с талант за убеждаване и отстояване на собственото си мнение и позиция, но и до някъде с творческа фантазия, която отличава чиновника, от обикновения ръководител, както и началника от този, който е способен да управлява.

Мисля, че с това изчерпах отговора на поставения въпрос и дадох възможност да прецените какъв би бил според мен подходящият кандидат.

02.05.2017 година
гр. Велико Търново

С уважение,

ГЕОРГИ ЧЕМШИРОВ
И.Ф.ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, В.ТЪРНОВО

